

BY I BETONG

EN INSIDER SER PÅ FITTJA

I nya fotoboken **EN GÅNG I BETONGEN** ges en kärleksfull och drömsk bild av Fittja – ett av Sveriges mest utskälda och problematiska bostadsområden.

FOTO RICARD ESTAY

OVERGIVET
De allerstädes närvarande kundvagnarna är som förorternas statyer. Offentlig utsmyckning light.

HEMMA BÄST
"Killen med tatueringen är en riktig lokalpatriot. Fittja beach är en liten standremsa på 30-40 meter vid Albysjön."

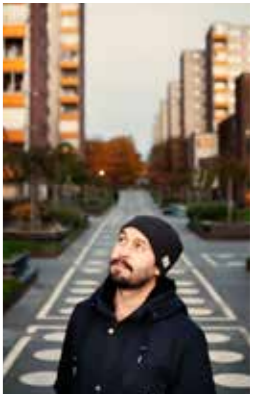

”
Det är alltid utomstående
som definierar Fittja.
Min bok är den första inifrån-
skildringen av en
betongförort.

Ricard Estay på
mammans gata.

Fittja. Kommundel i Botkyrka, söder om Stockholm. Knappt 8000 invånare av vilka 91,5 procent har utländsk bakgrund (2016). För två år sedan beskrevs Fittja, tillsammans med 22 andra platser i Sverige, som "särskilt utsatt område" i en rapport från polisen.

Här föddes Ricard Estay 1985. Han växte upp med svensk mamma och chilensk pappa, som flytt Pinochets fascistdiktatur i mitten av 1970-talet. Ett syskon, system Cecilia.

Nu ger han ut fotoboken *En gång i betongen* om platsen där han tillbringade sina första 20 år.

Länge har Ricard gått omkring med en känsla av att det alltid är folk utifrån som definierar Fittja och de människor som bor där; det kan vara journalister, gemene man eller poliser.

– Jag tror att min bok är den första inifrånskildringen, åtminstone i bild, av en betongförort, säger han.

Några av bilderna i boken har några år på nacken med de flesta är tagna 2018, då Ricard med ett stipendium på fickan återvände till Fittja för att få fatt på sina minnen. Han sökte upp människor och platser, men försökte också fånga stämningar och tillstånd med kameran.

Ricard jobbar på Statens konstråd som fotograf

och filmare. En av hans arbetsuppgifter är att åka runt i landet och dokumentera konstnärer och deras arbete.

– Ofta när jag kommer till små orter ute i landet känner jag igen mig. Inte i geografin, förstås, men i känslan. Litenheten, samhörigheten är densamma som i Fittja. Och det omvända händer ofta när jag visar mina bilder från Fittja. Bybor i Dalarna och Norrbotten känner igen sig.

Ricard Estay kallar ofta Fittja för "by".

– Ja, en by i betong. Som omsluts av massor av natur.

Med tanke på de problem som är förknippade med Fittja få man nog säga att *En gång i betongen* ger en ganska ljus bild av stället.

– Jag blir glad om du tycker det. Jag varken kan eller vill förneka att det finns problem i Fittja, men för mig var det en bra plats att växa upp på.

Han är noga med att betona att boken inte är en samtidskildring.

– Jag kan inte säga något om hur det är i Fittja i dag, för jag bor inte på orten längre. Men jag kan berätta hur det var då. Jag var nämligen där. ■

TOMAS DUR FLACKMAN

FOTNOT Ricard Estays bilder kommer att ingå i grupp-utställningen *Härifrån* som visas på Botkyrka konsthall 18 maj–14 september. De kan även ses på Centrum för fotografi i Stockholm med vernissage i slutet av maj.